

bulabilmeli, bu örneklerden yola çıkarak daha özgün çıkarımlara kendisi yönelebilmelidir.

Çocuk, kendi dünyasında yarattığı gerçekleri ve düşleri yaptığı resimlere yansıtır. Bu nedenle, çocuk resimleri genellikle sezgisel bir nitelik taşır. Özellikle, okulöncesi ve ilköğretim birinci dönemdeki çocuklara seslenen kitaplarda yer alan resimlerin de çocuğun renkli ve devingen dünyasında yeni olanaklar yaratması gerekir. Resmin beklenen işlevi gerçekleştirilmesinin temel koşulu, sanatçı duyarlılığı ile yapılmasıdır. Bu nitelikteki resimler metnin iletisini tamamlar, metinde sözcüklerle anlatılmayanları, çizgi ve renklerin diliyle çocuğa aktarır. Bu resimler, metnin kurgusuna koştur olarak çocuğu eğlendirir, düşündürür, heyecanlandırır. Çocukta resim yapma, resme anlayarak bakma isteği uyandırır. Kitapla çocuk arasında bir sevgi bağı oluşturur.

Çocuk kitaplarındaki dilsel ve görsel iletiler, çocuğun bağımsız bir kişilik geliştirmesine, yaşam karşısında etkin bir rol üstlenmesine yardımcı olmalıdır. Genel bir belirlemeyle, kitaplardaki iletiler çocuğun kendini özgürce ifade etmesinin önünde bir engel oluşturmamalıdır. Diğer bir söyleyişle, çocuğu korkutmamalı ve sindirmemelidir. Çocuğun en fazla gereksinim duyduğu özgürlüklerden birinin kendini gerçekleştirmek olduğu; çağdaş eğitim anlayışının da bireylerin kendilerini özgürce gerçekleştirebilecekleri ortamları yaratmayı temel amaç olarak benimsediği unutulmamalıdır.

Engellenme insanı şiddete yönelten bir kaynaktır. Küçük yaşlardan itibaren engellenen, gereksinmelerine yanıt bulamayan, istekleri sürekli bastırılan çocuklar da şiddet kullanmaya yönelebilirler. " Küçük bir çocuk bile, istediği gereksinimden engellenirse, şiddete başvurur. Ağlar, bağırır, çevresini dağıtır, diğer çocukları ve yetişkinlere, özellikle de istediğini yapmayanlara vurur, bağırır, şiddet kullanır."